

Starejše generacije pogojujejo

Ce drži, da je gledališče slika življenja, športne dejavnosti pa toplomer trenutnega stanja, potem nikakor ni razlogov za pretirani optimizem. Toda morda je zob časa načel tudi ta ustaljena pravila. Dovolj je le, da si priključimo v spomin predstave pravkar končane sezone našega Stalnega gledališča, in že je na dlani, kako daleč je dramatična realnost dramatičnih socialnih problemov, terorizma in gospodarskih kriz od izbranih tekstov in celo njihove postavitve na odru.

Sportni obračun o bpremoru med dvema vrhunskima prireditvama — od končanega evropskega nogometnega prvenstva do bližnjega pričetka moskovskih olimpijskih iger — pa je še bolj porazen, saj nam v primerjavi s sodobnim gledališčem daje resnično, vse prej kot rožnato sliko. Po polemikah in škandalih, ki jih v nogometu noče biti konca, smo upali, da bo igra na evropskem prvenstvu znova spoprijateljila navijače in protagoniste. Toda z eno samo izjemo — finalne tekme med Zvezno republiko Nemčijo in Belgijo — je bilo evropsko prvenstvo pravi dolg čas ne samo za maloštevilne gledalce na štirih italijanskih štadionih, pač pa tudi za milijone, ki so tekam sledili preko televizijskih zaslonov. Razočarali so skoraj vsi, reprezentance in pasamezniki, mlajši in starejši igralci, novinci in zvezdniki. Toda morda protagonisti sami niso v celoti krivi, da je izostal nogometni spektakel. Zaradi novega sistema tekmovanja se je mnogo več taktiziralo, kot pa igralo, saj so bili v računicu trenerjev večkrat prej remiji kot pa zmage. In kdo si je zamislil tak preračunani način tekmovanja? Prav gotovo ne igralci sami, torej ne generacija 20 in 30-letnikov, pač pa mnogo starejši ljudje, ki vedrijo nad Evropsko nogometno zvezo. In koliko bi bilo še pomislekov, med katerimi bi si dovolili predlagati za poživitev igre povsem neškodljivo in ne bistveno novost, ki, resnici na ljubo, sploh ni novost. Tudi v Evropi naj bi sledili brazilskemu običaju; poleg žoge, ki je na igrišču, je ob robu še desetina drugih žog, ki jih sodnik preveri pred srečanjem. Ko torej nogometiški odbijejo žogo daleč na tribune in je pri nas treba čakati dolge minute, preden

S.R.

dalje na 2 strani ■

Vrhunsko zasedanje najbolj razvitih držav na Zahodu

V Benetkah se je v ponedeljek zaključilo šesto vrhunsko zasedanje najvišjih predstavnikov sedmih industrijsko najbolj razvitih držav zahodnega sveta. Na tem zasedanju so voditelji najpomembnejših zahodnih držav ugotovili, da vlada med njimi enotnost v političnih pogledih, čeprav obstajajo določene razlike glede politične taktike, ki pa v bistvu ne škoduje enotnemu političnemu nastopu navzven. To se je pokazalo zlasti glede primera Afganistana in najnovejšega sovjetskega sporočila o delnem umiku vojaških sil iz te azijske države.

Predstavniki sedmih industrijsko najbolj razvitih držav zahodnega sveta so odobrili daljši dokument, ki obravnava aktualna gospodarska vprašanja, pri čemer prihaja do izraza zlasti dejstvo, kako se zahodne države dobro zavedajo, da je treba sprejeti takojšnje ukrepe, ki naj odpravijo nevarnosti, katere so značilne za mednarodni gospodarski sistem. Iz dokumentov izhaja, da nameravajo zahodne države pospešiti prizadevanja za odpravo neravnovesij med Severom in Jugom, pri čemer prihaja v poštev tudi odločen poziv na države proizvajalke petroleja, naj ne zavedajo lastnih odgovornosti.

Italijanski ministrski predsednik Cossiga, ki je predsedoval vrhunskemu zasedanju v Benetkah, je na tiskovni konferenci dejal, da so na tem zasedanju zahodne države potrdile veljavnost načel enotnosti, solidarnosti in sodelovanja. Na vr-

hunski konferenci so izoblikovali glavne smernice globalne strategije, udeleženci so hkrati naglasili, da enotnost in solidarnost Zahoda ne zadostujeta za odpravo gospodarskih težav na svetu, ki postaja vse bolj medsebojno odvisen. Cossiga je v tej zvezi opozoril na odgovornost tudi držav v razvoju in zlasti proizvajalk nafte. Beneško vrhunsko zasedanje je izoblikovalo obsežen program za varčevanje z nafto, na dan pa je prišla zlasti odločna volja, da se pričnejo uporabljati takoimenovani alternativni energetske viri, ki naj vsaj delno nadomeščajo nafto. V tej zvezi je zlasti jasna izbira jedrske energije. Dokument sedmerice se torej zavzema na močno povečanje proizvodnje jedrske energije, pri čemer pa je treba nujno sprejeti ukrepe, ki naj zaščitijo zdravje in varnost prebivalstva.

V Benetkah so obširno razpravljali tudi o inflaciji, o odnosih z državami v razvoju in o valutnih ter trgovinskih problemih, kar je vse povezano z reševanjem energetske krize. Dokument na koncu ugotavlja, da niso možne nagle ali enostavne rešitve, zaradi česar bo potrebna velika zavzetost vseh držav za zagotovitev boljše prihodnosti človeštva, pri čemer bo moral vsakdo prevzeti svoje odgovornosti.

Prihodnje vrhunsko zasedanje predstavnikov sedmih industrijsko najbolj razvitih držav na svetu bo prihodnjo pomlad v Kanadi.

»Neodvisnost in enotnost Jugoslavije dejavnik miru v Evropi in svetu«

Združene države Amerike ponovno zagotavljajo trajno spoštovanje in podporo neodvisnosti, ozemeljske celovitosti in enotnosti Jugoslavije, ki jo smatrajo za pomemben dejavnik ravnovesja in miru v Evropi in na svetu. Tako se med drugim glasi skupno poročilo, ki je bilo objavljeno ob sklepu uradnega obiska ameriškega predsednika Carterja v Beogradu.

Predsednik Carter je prispel v jugoslovansko prestolnico iz Benetk in je bil tako prvi tuji državni poglavar, ki je obiskal Jugoslavijo po smrti predsednika Tita. Takoj po prihodu v Beograd se je na Dedinjah poklonil

spominu pokojnega jugoslovanskega predsednika in nato imel vrsto razgovorov z jugoslovanskimi voditelji. K temu važnemu obisku se bomo vrnili v prihodnji številki.

—o—

BAKARIČ OPERIRAN

Iz Beograda so sporočili, da je bil uspešno operiran član predstestva Jugoslavije in predstestva Zveze komunistov Jugoslavije Vladimir Bakarič. Bakarič, ki ima 68 let, je pred dnevi došel v Klinični center v Ljubljani. Zdi se, da so ga operirali na prostati.

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 29. junija, ob: 8.00 Poročila; 8.30 Kme-tijska oddaja; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Ro-janu; 10.30 Nediški zvon, oddaja o Benečiji; 11.00 Mladinski oder: Josip Ribičič: »Miškolin«. Izvajajo učenci osnovne šole »Josip Ribičič« pri Sv. Jakobu v Trstu; 11.35 Nabožna glasba; 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji; 12.30 Glasba po željah; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Glasba po željah; 19.00 Poročila.

■ PONEDELJEK, 30. junija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Ju-tranji almanah; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Socialna problematika; 12.00 Glasbeni trenutek doma in drugod; 12.40 Naši orkestri za-bavne glasbe; 13.00 Poročila; 13.20 Letošnja revija »Primorska poje; 14.00 Kratka poročila; 14.10 O-troko okence: »Zdaj pa zapojmo«; 14.30 Roman v na-daljevanjih: — »Moj brat svetnik«; 15.00 Glasbeni ping pong; 17.00 Kratka poročila in kulturna kroni-ka; 19.00 Poročila.

■ TOREK, 1. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Jutranji almanah; 9.00 Otroški kotichek; 9.20 Utrinki iz ope-ret in glasbene skice; 10.00 Kratka poročila in pre-gled tiska; 11.00 Jugoslovanska lahka glasba; 11.40 Folklorni odmevi; 12.00 Skladišče vsega lepega; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Glasbeni popoldan za mladino; 16.00 Na prou Glinščice; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.35 Sestanek z Jožetom Privškom; 18.00 Veristično gledališče: Giovanni Verga: »V vratarnici«; 19.00 Poročila.

■ SREDA, 2. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Čoln — šport in razvedrilo; 9.00 Otroški kotichek; 9.20 U-trinki iz operet in glasbene skice; 10.00 Kratka po-ročila; 11.00 Jugoslovanska lahka glasba; 11.40 Folklorni odmevi; 12.00 »Pod Matajurjan«, posebnosti in omika Nadiških dolin; 13.00 Poročila; 13.20 Zborovska glasba; 14.00 Kratka poročila; 14.30 Ro-man v nadaljevanjih — »Moj brat svetnik«; 15.00 Glasbeni popoldan za mladino; 16.00 Svoboda je terapevtska; 16.30 Orkestri in zbori; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 18.00 Narodnostni tre-nutek Slovencev v Italiji; 19.00 Poročila.

■ ČETRTEK, 3. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Jutranji almanah 9.00 Otroški kotichek; 9.20 Utrinki iz ope-ret in glasbene skice; 10.00 Kratka poročila in pre-gled tiska; 11.00 Jugoslovanska lahka glasba; 11.40 Folklorni odmevi; 12.00 Turistične podobe; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka po-ročila; 14.10 Glasbeni popoldan za mladino; 16.00 Koder teče, ondod moči; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 18.00 Četrtekova srečanja; 19.00 Poročila.

■ PETEK, 4. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Osebna vozila danes; 9.00 Otroški kotichek; 9.20 Utrinki iz ope-ret in glasbene skice; 10.00 Kratka poročila in pre-gled tiska; 11.00 Jugoslovanska lahka glasba; 11.40 Folklorni odmevi; 12.00 Na goriškem va'u; 13.00 Poročila; 13.20 Zborovska glasba raznih nar-odov; 14.00 Kratka poročila; 14.30 Roman v nada-ljevanjih — »Moč preteklosti«; 15.00 Glasbeni po-poldan za mladino; 16.00 Goriške podobe; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 18.00 Kulturni dogodki; 19.00 Poročila.

■ SOBOTA, 5. julija, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Potovanje v Ameriko; 9.00 Otroški kotichek; 9.20 Utrinki iz ope-ret in glasbene skice; 10.00 Kratka poročila in pre-gled tiska; 11.05 Jugoslovanska lahka glasba; 11.40 Folklorni odmevi; 12.00 »Nas anu zutra — danes in jutri«, oddaja o Reziji; 12.30 Melodije od vsepovsod; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Glasbeni popoldan za mladino; 16.00 Iz filmskega sveta; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 19.00 Poročila.

Izdajatelj: Zadruga z o. z. »Novi list« ■ Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 ■ Odgovorni urednik: Drago Legiša ■ Tiska tiskarna Graphart, Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 772151

Starejše generacije pogojujejo

■ nadaljevanje s 1. strani

se spet vrne na igrišče, jo v Brazilji takoj zamenjajo z najbližjo, ki je na razpolago ob robu igrišča. Igra se tako nadaljuje brez zastojev.

Bistveni vpliv starejših generacij, celo takih, ki so že visoko v letih, na športne dogodke, pa se še bolj kaže v olimpijskem gibanju. Mednarodni olimpijski odbor, vrhovni organ svetovnega športa, vodijo namreč ljudje, ki so bližji zimi kot pa poletju človeškega življenja. Od take skupine si nikakor ne moremo pričakovati revolucio-narnih nastopov, pobud, ki naj bi rešile olimpijsko gibanje. V 30 letih povojne zgo-dovine se tem priletim možem, ki v veliki večini primerov nimajo pojma, kaj pomeni aktivni šport, ali pa so vsaj že pozabli na trud, ki ga mora športnik vložiti pri treningih za vrhunske dosežke, ni posrečilo rešiti nobenega od ključnih vprašanj, niti

ne nove formulacije športnika-amaterja. Kako naj bi torej tako zastavljena in orga-nizirana skupina lahko pripomogla k utrjevanju bratstva med mladimi, kar bi mo-ralo biti vrhovno vodilo in cilj olimpijske-ga gibanja? Kriza v ljudeh, kriza v medna-rodnih odnosih, kriza človeštva in nujno-torej kriza športa. To bo potrdila tudi kla-vrna moskovska olimpijada, ki bo verjetno še bolj poglobila nerazumevanja, vsekakor pa zaradi odsotnosti mnogih ne bo uresni-čila svojega prvotnega namena: bratskega srečanja med mladimi vsega sveta. So tega res krivi mladi športniki, ki so se vestno leta in leta pripravljali na nastope, še ve-dno ne po svoji krivdi zastrupljeni od na-cionalizmov, ali pa gre večji del krivde na rovaš tistih, ki se samo z besedami izreka-jo za mir in prijateljstvo, dejansko pa z vojsko vrirajo v sosednje države, da bi z orožjem vsilile svoj sistem življenja?

Dr. Vratuša zapušča predsedstvo

Dr. Anton Vratuša zapušča predsedstvo Iz-vršnega sveta Socialistične republike Slovenije. To izhaja iz poročila o seji, ki jo je imelo predsedstvo Centralnega komiteja Zveze ko-munistov Slovenije. Njegovi člani, ki so se zbrali v Ljubljani, so sejo posvetili vprašanjem ustalitve gospodarstva. Poudarili so, da je uspeh teh prizadevanj odvisen od mobi-lizacije vseh delovnih ljudi in uspešnega de-lovanja javnih ustanov. Pri tem je treba pre-gledati kadrovske zasledbe. Vodstvo Zveze ko-munistov je menilo, da je treba v vladi izve-sti spremembo tako s predsednikom kot v ne-katerih drugih primerih. V soglasju z dr. Vra-tušo je bilo sklenjeno, da bo odslej delal za hitrejšo vključevanje znanosti in znanstveno raziskovalnega dela ter za večjo usposobitev

Slovenije ter sodelovanje z neuvrščeniimi. Pred-sedstvo Centralnega komiteja Zveze komuni-stov Slovenije je predlagalo kot možnega kan-didata za novega predsednika Izvršnega sveta dosedanjega republiškega tajnika za notranje zadeve Janeza Zemljariča.

PORABJE

Delegacija vodstva Socialistične zveze de-lovnega ljudstva Slovenije je pod vodstvom predsednika Ribičiča obiskala Železno župa-nijo, torej področje, kjer živijo porabski Slo-venci v mejah madžarske države. Srečala se je z vodstvom Domovinske ljudske fronte ter stopila v stik s Slovenci v Štefanovcih in v Monostru.

Sovjetska zunanja politika

Agencija TASS je pred dnevi posredova-vala mednarodni javnosti dolgo resolucijo o mednarodnem položaju in o sovjetski zu-nanji politiki, ki jo je odobril centralni komite sovjetske kamunistične partije. Ta se je v prisotnosti najvišjih državnih in par-tiskih voditeljev sestel z namenom, da pre-učiti ravno ta vprašanja. V dokumentu je rečeno, da je v zadnjem desetletju hladna vojna precej popustila in da so se začeli kazati pogoji za mirno reševanje najpo-membnejših svetovnih vprašanj. Ravno v zadnjem času — je rečeno v sovjetski li-stini — pa so imperialistične sile začele na-stopati proti stvarnosti sodobnega sveta, ki je ne morejo sprejemati. Gre za okrepi-tev socializma, uspehe osvobodilnih gibanj in razvoj svobodoljubnih demokratičnih sil. Pakt NATO, predvsem pa Združene države, so zato skušale izkoristiti svojo vo-jaško moč in so začele izvajati naglo obo-roževanje. Začeli so groziti z gospodarski-mi sankcijami in s prekinitvijo doseženih oblik sodelovanja.

Sovjetska razlaga mednarodnega polo-žaja potem kaže na tisto, ki je za Sovjetsko

zvezo najhujša nevarnost v sedanjem tre-nutku, to je na povezavo med ameriškim imperializmom in kitajskim hegemoniz-mom. V nadaljnjem besedilu pa opravičuje vojaški nastop v Afganistanu, kjer da ni bil druge rešitve, če se je hotela zavarova-ti država pred imperialisti.

Obsodba na Dunaju

Na Dunaju so obsodili na štiri leta zapora dva slovenska državljana, ki so ju spoznali za kriva atentata v zgovinskem muzeju v Ve-likovcu na Koroškem preteklega 18. septem-bra. Gre za 33-letnega Ljubljana Luka Vid-marja in 29-letno Mariborčanko Marino Blaj. Obsodili so ju, ker da sta prinesla v muzej, posvečen nemškim bojem ob koncu prve sve-tovne vojne in v času koroškega plebiscita, dva kilograma donarita, ki sta se razletela in povzročila poškodbe tako obsojencema kot pazniku muzeja. Vidmar je pri eksploziji iz-gubil nogo. Obramba je vztrajala na tolna-čenju, da sta obtoženca dobila paket od ne-znanca in da nista vedela, kaj je v njem.

Neizbežnost ali nesposobnost?

Med nedavno beneško konferenco sedmih najmočnejših industrijskih držav smo lahko brali v časnikih komentarje, ki so se tudi približe ukvarjali s posameznimi državniki, najvišjimi predstavniki svojih držav. In pri tem številni časnikarji niso mogli prikriti svojega začudenja, kako povprečni so ti ljudje po svojem razumskem formatu; nekateri naravnost malenkostni, polni napuha in samoljublja. V političnem pogledu imajo komaj kaj več kot povprečne predstave o svetu in še to seveda predvsem po zaslugi posebnih informacij, s katerimi razpolagajo. Brez tega bi se najbrž ne mogli meriti v znanju glede narodov, zgodovine in zemljepisja s kakim dijakom pred maturo; morda niti s kakim nižješolcem.

Zadnje dni smo lahko tudi brali v dnevnikih o nezadovoljstvu, ki se vedno bolj širi v ameriški javnosti zaradi premajhne možnosti izbire med kandidati pri predsedniških volitvah. Ni mogoče reči, da ameriške volitve niso demokratične. Vendar pa je volivni postopek nedvomno zastarel. Najbrž tudi strankarska struktura, kakor sedaj vlada v Združenih državah. Sedanji volivni mehanizem nujno dvigne na vrh povprečne ljudi, katerih glavna odlika so gospodarsko močan položaj v družbi in ugodni ter finančno močni prijatelji, da lahko krepko denarno podprejo njihovo kandidaturo. Iz tega ali iz onega vzroka, ki ga iz Evrope ne moremo dovolj točno uvideti in presoditi, ostanejo v ameriški politiki v senci resnični izobraženci in idejno močni ljudje, naprej pa se prerinejo taki, ki si morajo šele med volivnim bojem ali celo po izvolitvi v naglici skrupati skupaj neko politično ideologijo in program, od katerega pa je potem odvisna vsa svetovna politika.

Posledica je seveda ta, da politika Združenih držav dejansko sploh nima nobene jasne in stalne programa, ampak je povsem odvisna od mišljenja predsednika in nekaj njegovih svetovalcev, ki pa spet nihajo sem in tja in pogosto ne vedo, kaj storiti, pa čeprav se včasih trudijo, da bi bili čimbolj kos svoji nalogi, kot se to zdaj lahko reče o Jimmyju Carterju. Toda nikakor si ne more priti na jasno, kaj naj stori. Tako se dogaja, da slišimo od njega v teku 24 ur čisto protislovne izjave, kot smo jih prav te dni slišali glede politike do Sovjetske zveze v zvezi z Afganistanom. Medtem ko je na vrhunski konferenci industrijskih držav v Benetkah naglašal trdnost in nepopustljivost ameriške politike do Sovjetske zveze, če se ne umakne iz Afganistana, je že malo pozneje govoril v Beogradu o politiki »pomirjenja« in očitno pokazal, da je pripravljen sklepati s Sovjeti kompromise tudi o tem. Mnogi časnikarji si niso mogli kaj, da ne bi z ironijo pisali o tej njegovi nestanovitnosti.

Tu se je treba vprašati, ali je sklepanje kompromisov glede tako važnih vprašanj, kot sta mednarodna varnost in nedotakljivost meja suverenih držav, res že neizbežno in da je torej treba odkrito priznati, da je Sovjetska zveza močnejša kakor ves

ostali svet, ki ne more več učinkovito preprečevati ali vsaj zavirati njene napadalnosti? Ali pa je to Carterjevo in splošno zahodno obotavljanje in cincanje pred sovjetsko agresivnostjo samo posledica nesposobnosti in nizke intelektualne, pa tudi moralne ravni vodilnih zahodnih državnikov? Odgovor na to vprašanje seveda ni lahek, saj ne razpolagamo z merili za točno presojo. Vendar se nagibamo k mnenju, da je treba vzrok neučinkovitosti zahodne politike nasproti samovoljni in agresivni politiki Sovjetske zveze iskati bolj v intelektualni in moralni nesposobnosti vodilnih zahodnih politikov kakor pa v premoči Sovjetske zveze. Niti po svoji človeški kapaciteti niti po svoji tehnični in znanstveni ravni se Sovjetska zveza ne more enakopravno meriti z združeno močjo Zahoda, kot se izraža v Atlantski zvezi (če torej Francije niti ne upoštevamo), Atlantska zveza je po človeški kapaciteti vsaj petkrat močnejša kot Sovjetska zveza, daleč pa jo presega tudi po industrijski in oboroževalni kapaciteti. Ni važno samo trenutno število atomskih raket, ki jih nobena stran gotovo ne bo nikoli uporabila, ampak predvsem industrijska zmogljivost, v kateri se Sovjetska zveza niti od daleč

ne more meriti z Evropo in Združenimi državami. In vendar se zahodni državniki tresejo pred Sovjeti. Zakaj? Nedvomno zato, ker jim manjka znanja o sovjetskem svetu, ki ga obravnavajo kot en sam blok, ne upoštevajoč njegove ideološke in politične krhkosti in to prav zaradi njegove narodnostne in rasne raznolikosti, v kateri nedvomno obstajajo tudi ostra, čeprav podtalna nasprotstva, npr. med Rusi in podložnimi narodi, med komunisti in islamskimi svetom, med razvitejšo evropsko Rusijo in zaostalimi deželami kavkaškega in srednjeazijskega območja, med kolonizatorično Rusijo in narodi, ki morajo pasivno prenašati kolonizacijski razmah ruske etnije, tako na zahodu kot na vzhodu in evropskem ter azijskem jugu Sovjetske zveze.

Carterju in njegovim svetovavcevm, pa tudi raznim evropskim politikom se niti ne sanja o tej realnosti, kot sploh ne o sovjetski realnosti, razen morda o atomski oborožitvi. Mogoče tudi niso pripravljeni, da bi se uprli izzivu in sprejeli merjenje sil, ker so moralno premalo trdni in intelektualno premalo sposobni. Predvsem pa zato, ker sploh ne vedo, kaj hočejo. Nima jo idej in ne programa. In v tem je šibkost Zahoda, ne pa v njegovem gospodarstvu, industriji, znanosti ali celo kulturi. S preprostimi besedami bi lahko rekli, da je v zahodni politiki vse preveč ignorantstva in nesposobnosti.

PREJELI SMO:

Prodor krajevnih list

Zadnje upravne volitve v Italiji niso pokazale samo izredno visokega števila neveljavnih glasov, doslej menda največjega v Italiji pa zadnji vojni, pač pa tudi ponovno krepitev krajevnih list in strank. Vse to je očiten izraz vedno močnejšega protesta proti neučinkovitemu, korumpiranemu aparatu vsedržavnih strank ter njihovim rimskim centralam.

Krajevni funkcionarji teh strank morajo biti poslušno orodje strankarskih central v Rimu, če si hočejo obdržati svojo poklicno in politično kariero. Zato pa za vsako odločitev telefonirajo v Rim za odobritev, ker v nasprotnem primeru tvegajo izgubo svojega položaja. Da potem Rim odloča o krajevnih zadevah, s katerimi niti ni prav seznanjen, je jasno. In v dolgih letih se je nabralo že toliko progresivnih rimskih ukrepov, da protest proti takšnemu strankarskemu psihoterorju zajema vedno širše kroge.

Danes izidov na volitvah pravzaprav ne odloča več tako ali drugačno prepričanje ljudi, pač pa bolj ali manj uspešna propaganda oz. tehnika psihološkega prepričevanja množic preko listov, radia, televizije in drugih sredstev obveščanja. V ta namen so si vsedržavne stranke dale iz državnega poročila izplačevati vsako leto milijarde, okrog 150 milijard na leto, ki potem izginejo v žepih njihovih aktivistov, propagandistov in vse mogočih strankarskih prisklednikov, namesto da bi šle za podporo najrevnejšim slojem in za razvoj najbolj zaostalih predelov.

Vsakdanjemu človeku vsa propaganda, ki jo omogočajo te milijarde, niti ne dojusti misliti z lastno glavo, zato je zadnji uspeh krajevnih list na upravnih volitvah toliko presenetljivejši, iz-

raz očitnega protesta, ki se širi med ljudmi. V okvir tega protesta sodi po vsej verjetnosti tudi zadnji uspeh Liste za Trst na pokrajinskih volitvah (11 svetovalcev), kljub njenim nestrpnim protislovenskim in na splošno demagoškim geslom.

Napredovale pa so krajevne liste tudi drugod po Italiji, kar so veliki vsedržavni listi navadno zamolčali. Napredek je bil prav zavirljiv.

Na Sardiniji je **Sardinska stranka akcije** (Partito Sardo d'Azione) na pokrajinskih kar podvojila število glasov: od 22.227 (2 mesti) leta 1975, na 44.795 (5 mest) letos.

Na južnem Tirolskem se je na občinskih v Bocnu znova uveljavila **Južnotirolska ljudska stranka** (Südtiroler Volkspartei), od 12.922 glasov (10 mest) leta 1975 se je povzpela na 14.443 letošnjih (11 mest).

Na občinskih v Tridentu (Trento) pa je **Tirolsko tridentinska ljudska stranka** (Partito Popolare Trentino Tirolese, PPTT) osvojila 4.837 glasov.

V Dolini Aosta se je na občinskih volitvah v mestu Aosta uveljavilo **Valdostansko združenje** (Union Valdôtaine). Od 2.892 glasov (4 mesta) je porasla na 3.587 glasov (6 mest).

Tudi v bližnji Furlaniji se je močno okrepilo domače **Furlansko gibanje** (Movimento Friuli) in to kljub temu, da so mu velike stranke izvabile doslej že več sposobnih predstavnikov, ki so se pojavili kot kandidati na listih drugih strank. Od 10.660 doseženih glasov v pokrajini Videm leta 1975 je sedaj naraslo na 18.170 glasov. Ostalo pa je za enkrat pri enem svetovalcu.

(Dalje na 5. strani)

Dan Jugoslavije na tržaškem velesejmu

Na tržaškem velesejmu je bil v sredo, 18. t.m. dan Jugoslavije, ki spada med najbolj zveste udeležence na blagovnih razstavah v Trstu, vse od prvega velesejma v pomorski postaji leta 1948.

Za to priložnost je prispelo na velesejem številno jugoslovansko odposlanstvo, v katerem so bili predstavniki gospodarskih zbornic Slovenije in Hrvaške ter političnih oblasti.

Jugoslovansko odposlanstvo je imelo najprej sestanek s krajevnimi operaterji na sedežu tržaške Trgovinske zbornice. Obravnavali so razna tehnična vprašanja, tako na primer carinski tečaj po devalvaciji dinarja, spremembe zakona o naložbah tujih kapitalov v Jugoslaviji ter predpise o potujočem blagu od 1. januarja letos dalje, ki so povzročili določene težave krajevnim prevoznikom.

Sledil je sprejem jugoslovanskega odposlanstva pri predsedniku deželnega odbora Comelliju. Obravnavali so gospodarsko sodelovanje med Italijo in Jugoslavijo, zlasti med obmejnimi deželami. Pri tem so vzeli v poštev zlasti gospodarski del osimskih dogovorov, všteti pristo industrijsko cono, nedavno pogodbo med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Jugoslavijo ter delovanje Skupnosti za vzhodne Alpe ALPE-ADRIA, ki združuje sosednje dežele Italije, Jugoslavije, Avstrije in Zahodne Nemčije.

Po omenjenih pogovorih je jugoslovansko odposlanstvo prispelo na tržaški velesejem, kjer je bila tiskovna konferenca. Osrednje točke aiskovne konference so bile kot pri prejšnjih pogovorih: trgovinske izmenjave med Italijo in Jugoslavijo tako v vsedravnem kot v obmejnem okviru, osimski dogovori ter sodelovanje med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Jugoslavijo.

Uvodno poročilo na tiskovni konferenci je podalo jugoslovansko odposlanstvo in sledila je debata o medsebojnih gospodarskih odnosih. Ugotovljeno je bilo, da Italija zavzema važen položaj v jugoslovanski zunanji trgovini. Izmenjave med Itali-

jo in Jugoslavijo so leta 1968 znašale 306 milijard 966 milijonov lir in leta 1978 tisočtristopetindvajset milijard. Lani je italijansko jugoslovanska trgovina dosegla 1.773 milijonov dolarjev ter je Jugoslavija imela primanjkljaj 405 milijonov dolarjev. Jugoslavija je z izvozom v Italijo kri-la samo 63% svojega uvoza iz Italije. Italija je bila na drugem mestu v jugoslovanskem izvozu ter na tretjem mestu v jugoslovanskem uvozu.

Jugoslavija izvažata predvsem rezan les, meso in živo govedo, baker in njegove zlitine, lito železo, železne zlitine ter plinska olja, medtem ko uvažata iz Italije avtomobilske dele, neelektrične aparate in stroje, kmetijske stroje in pribor, valjano železo in jeklo, plastične mase ter razne druge proizvode kemične industrije.

Počasneje od trgovine se razvijajo tehnično-industrijske kooperacije ter naložbe italijanskih kapitalov v Jugoslaviji. Kljub temu pa so tudi lani podpisali nadaljnjih 17 pogodb za sodelovanje med podjetji obeh držav. Največje perspektive za sodelovanje so v naslednjih štirih sektorjih: energetika, neželezne kovine, kmetijsko-prehranski sektor ter sektor, ki obsega les in celulozo, kemično in petrokemično industrijo, farmacevtsko industrijo ter elektroniko.

Na obmejnem področju imajo jugoslovanska podjetja veliko priložnost za razvoj industrijske in tehnološke kooperacije z malo in srednjo industrijo Furlanije-Julijske krajine. Glede tega bo konec tega meseca poseben sestanek v Kopru. Takšna kooperacija v vsedravnem in obmejnem okviru je najboljša pot za odpravo zunanje-trgovinskega primanjkljaja Jugoslavije. Obmejna trgovina je lani dosegla po tržaškem avtonomnem račun nad 58 milijard lir ter po goriškem račun 17 milijard.

Že omenjena pogodba z Evropsko gospodarsko skupnostjo odpira Jugoslaviji veliko možnosti tako zaradi trgovinskih olajšav kot zaradi kooperacije na industrijskem, tehnološkem in finančnem področju. Prav iz zadnjih dni je tudi novica, da

so po pooblastilu ministrov Evropske gospodarske skupnosti za ribolov podaljšali za leto 1980 zadevno pogodbo med Italijo in Jugoslavijo iz leta 1973. Italija bo plačala v letu 1980 za ribolov v jugoslovanskih vodah 800 milijonov lir, od česar bo 600 milijonov prispevala Evropska gospodarska skupnost.

Zanimivo je tudi sporočilo predsednika tržaškega velesejma Toreselle, da sta tržaški in zagrebški sejem ob sodelovanju trgovinskih zbornic obeh mest sklenila dogovor »Trans Adria« za sodelovanje na pristaniško-pomorskem področju. V tem okviru bodo posebna srečanja še letos.

Na letošnjem tržaškem velesejmu sodeluje 31 jugoslovanskih podjetij, in sicer 15 iz Slovenije ter 16 iz Hrvaške. Med slovenskimi podjetji so: SLOVENIJA - LES, TOMOS, ADRIACOMMERCE, TIMAV - JADRAN (export-import), TIMAV (hoteli in gostinstvo), MEDEX, ELAN, GOSPODARSKA ZBORNICA in Turistična zveza Slovenije, Obalno - kraška turistična poslovna skupnost, Zdravilišči »Rogaška slatina« in »Radenci« ter razne založbe.

Organizatorji jugoslovanske razstave so se že pred leti odločili, naj ne bo jugoslovanska udeležba zgolj reprezentativne narave, marveč naj konkretno služi tržišču in trgovinskim izmenjavam. Poleg te sploš-

(Dalje na 7. strani)

Veleposlanik Kosin v Trstu

Jugoslovanski veleposlanik v Rimu Marko Kosin je v ponedeljek in torek bil na obisku v Trstu. S tem je jugoslovanski diplomat dejansko zaključil svoj obisk v Furlaniji - Julijski krajini, ki ga je svoj čas moral prekiniti zaradi bolezni predsednika Tita. V spremstvu generalnega konzula Štefana Cigoja se je veleposlanik Kosin v ponedeljek srečal s predsednikom Slovenske kulturno-gospodarske zveze Borisom Racetom in njegovimi sodelavci, si ogledal prostore Narodne in študijske knjižnice, obiskal Kulturni dom, kjer mu je predsednik upravnega sveta Slovenskega stalnega gledališča prof. Tavčar orisal delovanje in težave te pomembne kulturne ustanove, si nato ogledal prostore Tržaške kreditne banke in končno imel daljši razgovor s predstavniki Slovenskega deželnega gospodarskega združenja.

V torek je jugoslovanski veleposlanik obiskal prostore Slovenskega raziskovalnega inštituta, kjer mu je ravnatelj dr. Šiškovič orisal delovanje te znanstvene ustanove, ki je bila ustanovljena pred šestimi leti. V uredništvu Primorskega dnevnika se je nato srečal s slovenskimi časnikarji in predstavniki sredstev množičnega obveščanja. Glavni urednik Koren je orisal poslanstvo slovenskega dnevnika v zamejstvu, Bogo Samsa je orisal delovanje agencije Alpe Adria, ravnatelj slovenskih programov Radia Trst A dr. Filibert Benedetič in časnikar dr. Dražo Legiša pa sta nakazala probleme slovenske radijske postaje v Trstu.

Veleposlanik Kosin je izrazil zadovoljstvo, da se je lahko srečal s slovenskimi časnikarji in predstavniki sredstev množičnega obveščanja v zamejstvu in pokazal veliko razumevanje za nakazane probleme in težave.

Zahvala dolinske sekcije Slovenske skupnosti

V ponedeljek, 16. junija, se je sestal odbor sekcije Slovenske skupnosti dolinske občine in pozitivno ocenil volilne izide zadnjih pokrajinskih in občinskih volitev. SSK je namreč kljub močnemu pritisku drugih velikih strank obdržala v občini glasove tako v absolutnih številkah kot v odstotkih v primerjavi z upravnimi volitvami leta 1975, nekoliko pa je povečala glasove v primerjavi z deželnimi volitvami 1978.

Iz teh podatkov izhaja, da kljub nelahkim pogojem, v katerih mora delovati slovenska manjšinska stranka, so volivci potrdili zupanje njenemu programu, za kar se jim sekcija iskreno zahvaljuje. Enako se zahvaljuje vsem podpisnikom, kandidatom, aktivistom

Odbor sekcije poudarja, da so glasovi, oddani Slovenski skupnosti, še toliko bolj pomembni in dragoceni, ker so vsi res glasovi slovenskih volivcev in ne izposojeni od drugih. To dokazuje med drugim enako število glasov, ki jih je SSK prejela tako na občinski kot na pokrajinskih volitvah, medtem ko so druge stranke na občinskih volitvah prejele nekaj več glasov, kar si je razlagati, da so se nanje usmerili glasovi tistih volivcev, ki so na pokrajinskih volitvah glasovali za Listo za Trst.

Sekcija SSK se volivcem obvezuje, da bo vedno in povsod zagovarjala svoj program, ki odraža upravičene zahteve in koristi predvsem domačega prebivalstva.

Seja pokrajinskega sveta Slovenske skupnosti v Gorici

Prejšnji teden se je sestel pokrajinski svet Slovenske skupnosti za Goriško; seje so se udeležili številni člani sveta, izvoljeni predstavniki v raznih občinskih svetih, v rajonskih konzultah v goriški občini in deželni svetovalec ter tajnik SSK dr. Drago Štoka. Sejo je vodil predsednik goriške SSK Miro Gradnik. Glavna točka dnevnega reda je bila proučitev volilnih rezultatov in razprava o smernicah za bodoče delovanje in prisotnost Slovenske skupnosti na Goriškem. O uspehu SSK je obširno poročal pokrajinski tajnik Marjan Terpin, poročali pa so tudi izvoljeni predstavniki ali tajniki sekcij v raznih občinah. Pred zaključkom je tudi deželni tajnik dr. Štoka o svetil volilne rezultate in uveljavitev SSK na Tržaškem. Zatem je pokrajinski svet sprejel resolucijo naslednje vsebine:

»Pokrajinski svet SSK za Goriško, zbran na redni seji 19. 6. 1980, je proučil nastali položaj po upravnih volitvah s posebnim ozirom na uveljavitev list SSK.

Z zadovoljstvom je ugotovil uspeh naše stranke v občinah Gorica, Števerjan, Doberdob in Sovodnje, s posebnim ozirom na občuten porast glasov v števerjanski občini.

Zavedajoč se, da bo naslednje petletno obdobje odločilno za slovensko manjšino v Italiji, zlasti kar zadeva sprejetje globalnega zaščitnega zakona, pokrajinski svet meni da mora Slovenska skupnost na Goriškem odločno poseči v politično in upravno življenje ter da sprejme morebitne odgovornosti v zadevnih izvršnih organih na ustreznih in za slovensko narodno skupnost bistvenih programskih postavkah. Pokrajinski svet ugotavlja, da se je

vloga SSK v izvoljenih organih znatno okrepila, tudi glede na občutno zmanjšanje izvoljenih slovenskih predstavnikov na vsedržavnih strankah.

Zadolžuje pokrajinsko tajništvo, da izdela natančen program, na osnovi katerega se bo SSK polnopravno pogajala z ostalimi strankami ustavnega loka.«

KRITIČNO STANJE V PODGORSKI PREDILNICI

Po dveh letih razgovorov, sestankov in srečanj je stanje v podgorski tovarni ne samo nerešeno, temveč vedno hujše. Dosedanjim 250 delavcem v dopolnilni blagajni se bo pridružilo še nadaljnjih 700, tako da se bo število povzpelo na 950, v proizvodnji pa jih bo samo 300. Goriško gospodarstvo je na splošno v krizi, a če ne bodo tu dobili nobene rešitve, bo stanje postalo resnično težko.

OTROŠKI PRAZNIK V RONKAH

V Ronkah je bil v nedeljo otroški praznik, praznik slovenske besede in slovenskih pesmi, kot ga ta kraj z mešanim prebivalstvom že več let ni doživel. Uradni naslov je bil Prvo srečanje učencev v Ronkah. Potekel je v občinskem vrtu Excelsior, kjer se je začel z govorom Karla Černica, predsednika posvetovalne komisije za Slovence pri večnamenskem kulturnem središču v Ronkah. Na prireditvi, ki je popolnoma uspela, so poleg domačih otrok iz vrtca nastopili tudi otroci iz Doberdoba in Gorice, in sicer z recitacijami in petjem.

GORNJI TARBII

Na pokopališču v Gornjem Tarbiju so v nedeljo odkrili spomenik desetim slovenskim in furlanskim partizanom, ki so padli med osvobodilno borbo. V vasi je bila najprej sveta maša, nato so se številni Benečani, bivši borci in predstavniki oblasti podali na pokopališče. Nastopil je učiteljski pevski zbor iz Tolmina, zaigrala je tudi godba »Nuova banda di Orzano«.

Umrl sin Indire Gandi

V Indiji je izgubil življenje 33-letni sin ministrske predsednice Indire Gandi Sanjay. Strmoglavil je s športnim letalom, ki ga je sam upravljal ob prisotnosti znanega vaditelja. Iz neznanih razlogov je letalo kakih tisoč metrov od predsedniške palače zadelo v stanovanjske bloke. Oba potnika sta bila na mestu mrtva.

Sanjay Gandi je bil v Indiji zelo znan, saj je imel vrsto prijateljev in vrsto nasprotnikov. Bil je član parlamenta in vodja močne struje mladih v vladni stranki. Pravijo, da je imel zelo velik vpliv na mater Indiro Gandi. Zapletel se je v vrsto kaznivih dejanj. Med drugim je bil v prejšnji materini vladi odgovoren za kampanjo nasilne sterilizacije številnih Indijcev, ki je vzbudila val ogorčenja in tudi politične posledice. Zadnje čase so mu očitali, da se je maščeval nad političnimi nasprotniki po novem prevzemu vlade Indire Gandijeve.

STAVKA V SOVJETSKI ZVEZI

Kot poroča londonski FINANCIAL TIMES, so delavci in nameščenci velikega sovjetskega industrijskega podjetja, ki izdeluje tovornjake vrste KAME in se nahaja na področju Volge, prejšnji teden za štiri ure prekinili delo v znak protesta proti pomanjkanju živil na tem področju.

Vest o stavki so urednikom londonskega lista posredovali nekateri zahodni poslovni ljudje, ki so osebno prisostvovali stavki. Že med stavko pa so ti poslovni ljudje zapustili podjetje, zaradi česar niso vedeli povedati, kako se je spor rešil.

Prodor krajevnih list

(Nadaljevanje s 3. strani)

V pokrajini Pordenon ta stranka doslej še ni uspela izvoliti lastnega svetovalca, toda podvojila je število in prešla od 2.288 na 4.717 glasov za isto obdobje.

Ob takih težnjah bi pričakovali, da bo močnejši porast zajel tudi Slovensko skupnost (SSK), ki je ponekod, kot npr. v občini Devin-Nabrežina uspela izvoliti še tretjega občinskega svetovalca.

Bolj kritičen pa je za to slovensko stranko položaj v mestih, kjer pa očitno še niso bile izkoriščene vse možnosti. V mestih, kot je predvsem Trst, je mnogo slovenskih ljudi, s katerimi še ni bilo mogoče navezati stikov, ker živijo v italijanskem okolju in berejo le italijanski tisk. Gre predvsem za primorske ljudi z območji, ki sežejo do Postojne, Idrije in Trente in so se pred in po prvi vojni priselili v Trst.

Po drugi strani pa so tudi številni tržaški ljudje, ki ne znajo več slovensko, a se zavedajo svojega slovenskega porekla. In najbrž bi velik del njih tudi volil slovensko, če bi jih kdo nagovoril v jeziku, ki ga edinega razumejo, ter z ustrezno vsebino. — Da omenimo le kak primer. V prihodnje se bo treba očitno lotiti tudi teh novih področij dela oz. lotiti že sedaj, saj se ljudje pravzaprav na volitvah ne odločajo zadnji mesec, ampak njihova odločitev dozori v celem obdobju med enimi in drugimi volitvami.

Mogoče je tudi, da je prav sedaj po tolikih letih edinstvena priložnost za takšen podvig, ko se maje zaupanje v vsedržavne stranke in njihov neučinkovit aparat.

tm

ODKRITJE SPOMINSKEGA OBELEŽJA BORISU KALINU

V soboto, 28. junija (ob 18. uri) bodo v Solkanu odkrili spominsko znamenje enemu izmed največjih slovenskih kiparjev Borisu Kalinu. Rodil se je leta 1905 v Solkanu, umrl pa v Ljubljani pred petimi leti; domačini bodo počastili njegov spomin; na njegovo rojstno hišo bodo postavili spominsko znamenje, ki ga je izklesal Kalinov učenec akademski kipar Negovan Nemeč iz Bilj. Poleg priložnostnega govora bo vs oboto še nastop učenec solkanske osnovne šole ter mešanega pevskega zbora M. Kogoj iz Solkana.

Stanislav Klanjšček ponovno Števerjanski župan

V soboto, 21. junija, je bila v Števerjanu prva seja novoizvoljenega občinskega sveta; seje so se udeležili vsi izvoljeni predstavniki SSK (12), od liste Občinske enotnosti pa sta bila prisotna dva svetovalca. Edina točka dnevnega reda je bila izvolitev župana in odbora. Za župana je bil ponovno izvoljen dosedanj župan in nosilec liste Slovenske skupnosti Stanislav Klanjšček (prejel je 14 glasov), efektivna člana odbora bosta Ciril Terpin in Alojz Mužič, nadomestna pa Simon Komjanc in Armand Skok.

V večernih urah je bilo med borovci srečanje vseh izvoljenih predstavnikov, članov in somišljenikov Slovenske skupnosti; ker je ponagajal dež, se je program z nastopom ansambla Lojzeta Hledeta odvijal v dvorani. Tu so tudi spregovorili pokrajinski tajnik SSK Marjan Terpin, števerjanski župan Klanjšček, deželni predsednik SSK dr. Andrej Bratuž, pozdrave s Tržaškega pa je prinesel dr. Rafko Dolhar. Tudi podobna srečanja dokazujejo, da je SSK zdrava, živa sila in da je njena odmevnost med ljudmi vedno večja.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

»Pastirček« gre na počitnice

Izšla je osma in zadnja številka mladinskega mesečnika Pastirček v tem šolskem letu. Na začetku je objavljena legenda »Božja Mati s plaščem«. Žal ni navedeno, ali je izredno ljubezniva in mila legenda umetna, ali je ljudskega slovenskega izvora.

Ljubka Sorli je prispevala ljubko mladinsko pesmico »Mak in plavica«, ki pa je žal izpadla iz kazala. Zvonka Trampuž pa je napisala alegorično pravljico o Pomladi »Vse je pripravljeno, pridi!«. Marija Perat predstavlja malim bralcem v rubriki »Naš literarni koledar« Ivana Cankarja. Nekdo, ki se je podpisal samo z začetnicama L.P., piše o nastopu »Pesem mladih«. »Dragi mladi pevci — je rečeno v poročilu — bodite hvaležni svojim zborovodjem, ki vas z velikim trudom in žrtvami pripravljajo na tako uspešne nastope; poslušajte pa tudi svoje starše, ki vas navdušujejo za slovensko petje!«. Marija Perat nadaljuje svoje zanimivo rubriko »Goriški sprehodi« in piše tokrat o slovenskem šolskem domu. Rubrika se bo nadaljevala v prihodnjem letniku.

Bruna je napisala pristrčno zgodbico o mladih skavtih, tako imenovanih volčičih in vevericah,

Zora Piščanc pa zaključuje svojo mladinsko povest »Nad Karantanijo je zasijala luč«, ki v romantični luči prikazuje pokristjannjenje Slovencev in bratomorni boj v tej zvezi, znan tudi iz zgodovine. Povest pa se srečno konča, gotovo tudi v zadovoljstvo malih bralcev in bralk. Juče Gorjan pa je prispeval stiri kratke, a prikupne zgodbe, od katerih je najbolj pomenljiva gotovo zadnja o vranu, ki hoče ostati pravi, svobodni vran. Ivanka Zavadlav je avtorica pesmice »Kapljice dežja«, ki je sicer po vsebini in obliki zelo preprosta, a taka, da bo všeč otrokom, saj ti nimajo radi težkih pesniških konstrukcij. Ista objavlja pesem o češnjah, pomladanskem sadu. Nekaj strani je posvečenim katehetskim temam, dve pa tudi risbam, ki jih bodo otroci lahko sami pobarvali.

Prijetno in ljubko berilo predstavljajo otroški dopisi pod naslovom »Janina pošta«. Na koncu pa najdemo objavljeno pesem z notami in sicer Gregorčičevo »Tiha polnoč zemljo krije«, ki jo je uglasbil Ivo Bolčina. To vsebino dopolnjuje še razni drobiž. Prikupne, čeprav preproste so tudi ilustracije, ki še povečujejo pristrčni značaj tega mesečnika.

Nova 2. in 3. številka »Meddobja«

Iz Buenos Airesa je prispela nova, 2. in 3. številka 17. letnika revije »Meddobje«, ki obsega celih 160 strani.

Začenja se s pesmijo Pavleta Štruklja »Catedral del viento« (Katedrala vetra). Pavle Štrukelj spada, kot kaže, v mlado generacijo Slovencev v Južni Ameriki, zato je razumljivo, da pesni v jeziku svojega okolja, četudi se čuti Slovenca. Upoštevati pa je treba tudi določila argentinskega zakona o tisku, ki določa, da mora objaviti vsaka publikacija v tujem jeziku na prvem mestu vsaj kratek prispevek v kastiljanščini, uradnem jeziku argentinske države.

Sledita dve pesmi Vladimira Kosa. Po nekaj pesmi sta objavila tudi Jože Cukale in Milena Soukal. Bolj pestro podobo nudijo prispevki v pripovedni prozi. Ted Kramolc objavlja novelo »Vreča živil«, katere motiv je zajet iz povojnega begunskega življenja v Avstriji. Pri noveli nas moti, da je velik del dialogov napisan v angleščini. Ob koncu je objavljenih sicer dve strani in pol prevodov, vendar pa je neprijetno listati sem in tja in iskati prevode, kajti večina bralcev seveda ne zna angleško. Naj omenimo, da je bila ta novela nagrajena na drugem literarnem razpisu dr. Ignacija Lenčka. Rozi Marinšek pa je

prispevala zanimivo in domisleno napisano novelo »Santa Maria in fontis« (Marijin studenec), v kateri se prepletata sedanost in spomin na življenje pred begunstvom, v rani mladosti. Izviren motiv nas naravnost preseneti. Iz španščine pa je prevedena novela Marice Meštrovič »Mirogoj«. Marica Meštrovič je hči znanega hrvaškega kiparja Meštroviča. Njeno novelo, kratko, a zelo nenavadno po motivu, zajeto iz zagrebškega življenja, je prevedel Nikolaj Jeločnik. S pripovednima prispevkoma sta navzoča v tej novi številki Meddobja tudi Milena Merlak in Lev Detela.

Esejistiko zastopajo Vinko Brumen s spisom »Filozofski premišljaji«, v katerem se kritično spominja nekdanjih razmer na ljubljanski filozofski fakulteti, p. Maver Grebenc iz Avstrije z razpravo o stiških opatih v prvi polovici 15. stoletja (razprava ima zgodovinski pomen) in Milan Kopušar z daljšo recenzijo. V rubriki »Pričevanja« najdemo razpravo Cirila Zebota »Obseg in meje človekovih pravic v samoupravljalnem socializmu Jugoslavije«. Kritiko zastopa Vladimir Kos, umetnost pa slikar in kipar France Gorše in slikarka Marjanca Savinšek s fotografijami svojih del.

Palestinska avtonomija

Jordanski kralj Hussein je končal obisk v Združenih državah in se je preko Londona vrnil v domovino. Pred odhodom so z njim posneli televizijski razgovor, v katerem se je dotaknil vprašanja palestinske avtonomije. Poudaril je, da njegova država ne misli sodelovati pri mirovnih pogajanjih, ki temeljijo na dogovoru v Camp Davidu. Miru na Bližnjem vzhodu ne bo, dokler ne bo rešeno palestin-

ska vprašanje, je še povedal, in trdo obsodil Izraelce zaradi naseljevanja na zasedenih arabskih ozemljih.

Skoraj istočasno pa se je v Izraelu razvedela vest, da bo v teku treh mesecev ministrski predsednik Begin preselil svoje urade v vzhodni predel Jeruzalema, kjer živi kakih 100 tisoč Arabcev. To bo nedvomno sprožilo val polemik.

Afganistan v luči Islamcev

Pred dnevi se je končala v Švici konferenca o Afganistanu, pri kateri so sodelovali člani posebne komisije, ki jo je imenovala islamska konferenca, in pa zastopniki odporiških skupin v zasedeni državi. Švicarsko srečanje so skienili z dvema listinama. Prvo je sestavil odbor islamske konference. V njem poudarja svojo solidarnost afganistanskemu ljudstvu in se zavzema az skupno srečanje vseh prizadetih sil, da se najde zadovoljiva rešitev. Dokument afganistanskih upornikov je podpisalo Islamsko gibanje za afganistansko osvoboditev. Voditelji sedmih odporiških skupin so se namreč povezali v enotno fronto. Njen dokument zahteva takojšnji umik Sovjetov, pomoč za svoje gibanje in za begunce ter priznanje organizacije za edino zastopnico afganistanskega ljudstva.

BASKOVSKI TERORISTI

Baskovska teroristična organizacija ETA grozi z akcijami, ki bi utegnile porazno vplivati na letošnjo turistično sezono v Španiji. Napovedala je, da bo razmestila nešteto peklenških strojev po raznih turističnih središčih, kjer lahko na pritisk gumba pride do pravih pokolov. Organizacija ETA je pripravljena sporočiti španski vladi, kje so ti eksplozivni naboji in kako jih je moč onesposobiti. Če v najkrajšem času ustreže naslednjim zahtevam: osvoboditev 18 političnih jetnikov, ki pripadajo organizaciji ETA; odslovicev ravnatelja neke jetnišnice v bližini Madrida; razpis ljudskega glasovanja o priključitvi dežele Navarra baskovskim pokrajinam, za katere zahteva ETA popolno avtonomijo.

NOV UMOR V RIMU

Pod streli zločincev je v ponedeljek v Rimu padel namestnik republiškega prokuratorja dr. Mario Amato. Ko je zapuščal svoje stanovanje, sta se mu na motorju približala dva mlada zločinca, ki sta proti sodniku oddala več streljev. Dr. Amato je bil na mestu mrtev. Zločinca sta se nato naglo oddaljila z istim motorjem. Umorjeni sodnik je bil eden najbolj aktivnih v boju proti takoimenovanemu črnemu terorizmu. Vodil je preiskave v zvezi z zločini, ki so jih pripisovali skrajno desničarskim terorističnim organizacijam, kot sta na primer ljudsko revolucionarno gibanje in teroristična organizacija z imenom »revolucionarni oboženi odelki.« Zanimal se je dalje za atentate, ki so bili izvršeni proti zaporu Regina Coeli na zunanje ministrstvo, na rimsko županstvo ter na poslopje, v katerem ima sedež višji sodni svet.

»FRONTA ZAVRAČANJA«

Nadaljujejo se polemike med Egiptom in Libijo. Libijski voditelj Gedafi grozi Egiptu s podporo prevratniškim skupinam. Egiptovski predsednik Sadat pa je znova uvedel omejitve vojaškega značaja na poldročju ob libijski meji, češ da grozi od tam tudi vojaška nevarnost. Zdaj je Gedafi sklical zasedanje držav članic Fronte zavračanja. Sestanek je bil pred dnevi v Tripolisu, udeležili pa so se ga zunanji ministri Libije, Sirije, Alžirje, in Južnega Jemena ter predstavnik Organizacije za osvoboditev Palestine. Sklep konference je ta, da bo morebitni napad na Libijo veljal za napad na celotno Fronto zavračanja, ki bi z orožjem v roki skupno nastopila proti Egiptu.

Zasedanje pokrajinskega sveta Slovenske skupnosti v Trstu

V petek zvečer je zasedal pokrajinski svet Slovenske skupnosti v Trstu. Dnevni red je obsegal poleg razprave o volilnih rezultatih nedavnih upravnih volitev in o povolilnem političnem položaju tudi informacije o delu «rimske komisije» za globalno zaščito ter o delovnem programu stranke v prihodnjem obdobju.

Osnova za diskusijo je bilo poročilo pokrajinskega tajnika Hareja o delovanju stranke v zvezi s pripravami na volitve, o poteku volilne kampanje ter o volilnih izidih. Iz

pregleda slednjih izhaja, da se je politični položaj po volitvah na Tržaškem še bolj zapletel zaradi nadaljnje okrepitve Liste za Trst, ki je postala najmočnejša politična skupina v novem pokrajinskem svetu, tako da so perspektive za redno upravljanje te ustanove skoro brezizgledne glede na trenutno razpoložljivost posameznih sil za edine možne koalicije.

Kar zadeva volilne izide, je svet SSK potrdil pozitivno oceno, kolikor je Slovenska skupnost brez težav ohranila pokrajinskega svetovalca in manjšinsko zastopstvo v okoliških občinah, v Nabrežini pa celo pridobila še enega svetovalca. Negativno za slovensko manjšino pa je dejstvo, da druge stranke, v katere se vključujejo Slovenci po lastni izbiri ali po politični liniji določenih dejavnikov, niso omogočile izvolitve ustreznega števila slovenskih kandidatov v novi pokrajinski svet.

Stanje in volilne izide v okoliških občinah so orisali krajevni predstavniki.

Govor je bil tudi o razgovorih med različnimi strankami glede oblik in načina upravljanja krajevnih ustanov, zlasti še tržaške občine in pokrajine ter občine Devin-Nabrežina. V ta namen je pokrajinski svet SSK pooblastil pristojne osrednje in krajevne strankine organe, da se udeležijo vabil na razgovore in skupno preverijo stvarne in politično koristne možnosti za nadaljevanje razgovorov.

Zaradi pomanjkanja časa so se morale druge točke dnevnega reda preložiti na prihodnjo sejo. Še pred tem pa je pokrajinski svet SSK osvojil predlog izvršnega odbora in

sklenil, da bo ob 60-letnici fašističnega požiga Narodnega doma v Trstu, ki bo prihodnjega 13. julija, priredil spominsko svečanost na predvečer obletnice tega tragičnega dogodka, ki je tako usodno posegel v življenje naše narodnostne skupnosti pod Italijo po prvi svetovni vojni. V ta namen je bil sestavljen iniciativni odbor, ki bo skrbel za uresničitev te svečanosti in drugih primernih spominskih pobud.

—o—

DEMITIZACIJA MAOCETUNGA

Postopna demitizacija Maocetunga se na Kitajskem nadaljuje in bo v kratkem prišla še bolj do izraza, ko bodo v Pekingu objavili dokumente o vlogi, ki jo je Maocetung imel v zloglasni kulturni revoluciji. Tako piše pekinški dopisnik jugoslovanske tiskovne agencije Tanjug, ki je intervjuval tajnika kitajske komunistične partije Hu Yaobanga. Ta je dejal, da so zdaj rehabilitirali 100 milijonov ljudi, ki so trpeli zaradi kulturne revolucije in zaradi prejšnjih čistk. Hu Yaobang je tudi dejal, da zdaj proučujejo ukrepe, da bi se izognili nevarnosti koncentracije oblasti v rokah samo nekaj ljudi. Istočasno bodo tudi odpravili dosmrtni mandat.

O predsedniku Mau je Hu še dejal, da ima sicer velike zasluge za kitajsko revolucijo, vendar pa je v zadnjih letih svojega življenja zagrešil več napak, ki so povzročile veliko težav partiji in ljudstvu. Zato bo treba odkrito govoriti o njegovi odgovornosti. Na vprašanje, kdaj bodo s pekinškega trga odstranili Stalinovo sliko, je Hu najprej obsodil ravnanje sovjetskega diktatorja proti Jugoslaviji, vendar pa je pristavil, da je Stalinova slika na Trgu Ten Anmen že 30 let in njena nenadna odstranitev bi lahko povzročila nesporazume.

Seminar v Dolini

Občinska uprava v Dolini bo priredila 28. in 29. junija seminar o »alternativni energiji«. Seminar spada med pobude — tako pravi poročilo dolinske občinske uprave — s katerimi se hoče občina postavljati kot dejavnik na gospodarskem in kulturnem področju. To pa je možno le ob dejanskem sodelovanju krajevnega prebivalstva. Seminarja se bodo udeležili visoko kvalificirani strokovnjaki in bo zasnovan tako, da bo dotsopen tudi širši javnosti, ki se zanima za probleme oskrbe z energijo. Posebnost letošnjega seminarja je udeležba strokovnjakov iz SR Slovenije, ki bodo posredovali svoje izkušnje pri reševanju teh problemov.

Seminar se bo začel v soboto, 28. junija, ob 9. uri. Na sporedu bodo naslednja poročila: Energetska strategija za osemdeseta leta; Alternativna energija v Sloveniji, normativni in zakonski okvir, uresničitev in programi; Funkcija zadružništva v energetski problematiki; Funkcija dežele in krajevnih ustanov za drugačno energetsko politiko; Urbanistična politika in varčevanje z energijo; Proizvajalnost, varčevanje z energijo in obvarovanje naravnih virov. Razpravo bo povzel poslanec Cufaro, ki je član poslanske komisije za znanstveno raziskovanje.

V nedeljo bodo na sporedu naslednja poročila: Sončna energija: termična uporaba pri nizki temperaturi; Pridobivanje energije iz odpadkov, ki nastanejo pri kmečkih dejavnostih; Izkustva pri podjetjih: socialni center pri Domju; Hidroelektrične centrale za majhno zmogljivostjo.

MEDNARODNI POHOD

Slabo vreme ni zaustavilo udeležencev »Mednarodnega pohoda treh pokrajin«, ki se je pričel v soboto ob 17. uri v Vidmu. Obsega približno 100 kilometrov poti, ki jih je treba prehoditi v 24-tih urah. Udeležilo se ga je 413 športnikov iz Italije, pa tudi iz Slovenije in Avstrije. Na cilj je prvi prihodil Loris Gennari iz kraja San Felice v modenski pokrajini. 100 kilometrov je prehodil v sedmih urah in 35 minutah. To je zelo dober rezultat, saj je tretji v svetovnem merilu na to razdaljo. Od rezultata drugouvrščenega Roberta Benaventija ga loči kar ura in 25 minut. Tretji je bil Silvano Bormia, ki pripada tržaškemu Marthon Clubu. Prvouvrščena konkurentka je bila Aurelia Fiorini iz Pise. Razdaljo je prehodila v 13 urah in 40 minutah.

Krajevna politika na Tržaškem

Končal se je teden stikov, posvetovanj in strankarskih zasedanj o reševanju vprašanja, katere stranke in katere koalicije bodo vodile v prihodnjem obdobju novizvoljene krajevne uprave. Na našem področju je najbolj zanimiv in kočljiv položaj na tržaški pokrajini, kjer ni možna zaenkrat nobena večina. Temu se pridružuje položaj na tržaški občini, kjer sicer ni bilo volitev, ampak tudi ni večine in mora občinski svet v kratkem odobriti proračun, saj ga bodo drugače kontrolni organi razpustili.

Vse stranke ustavnega loka so že imele dvostranska srečanja uvodnega značaja. Tri najmočnejše formacije so postavile svoje predloge, ki pa so med seboj nespravljivi.

Lista za Trst želi biti odločujoče zastopana tako na pokrajini kot v občinskem odboru. Komunistična partija predlaga sestavo široke večine, ki naj zajema komuniste, demokristjane, Slovensko skupnost, socialiste, socialdemokrate in republikance. Ta naj zavrne občinski proračun Liste za Trst in prevzame upravo obeh najpomembnejših izvoljenih svetov na Tržaškem. Krščanska demokracija pa zaenkrat predlaga nadaljevanje enobarvnega listarskega odbora na občini z zunanjo podporo krščanske demokracije, na pokrajini pa

upravo krščanske demokracije, socialnih demokratov in Slovenske skupnosti z zunanjo podporo Liste za Trst. Obe upravi bi namreč bili manjšinski, pripomniti pa je tudi treba, da vse ostale stranke še niso objavile svojih stališč.

Novi teden se je začel z dvema pomembnima zasedanjima. V torek sta zasedala tako deželni komite komunistične partije kot deželno vodstvo krščanske demokracije. Predvidena so tudi nadaljnja srečanja med strankami. Ta bodo zajela tudi okoliške občine, kjer pa položaj ni tako zapleten, razen v devinskonabrežinskem občinskem svetu. Za Repentabor so že sklicali prvo sejo občinskega sveta in sicer 30. junija. Naslednji dan bo občinska seja v Zgoniku.

—o—

DAN JUGOSLAVIJE NA TRŽAŠKEM VELESEJMU

(nadaljevanje s 4. strani)

ne usmeritve je letos poudarek na lesnem sektorju ter na zdraviliškem turizmu.

Sanitarna ekipa iz zdravilišč »Rogaška slatina« in »Radenci«, je v četrtek prejšnjega tedna imela na velesejmu tiskovno konferenco o pomenu zdravljenja v teh toplicah.

KNUT HAMSUN POTEPUHI

OOOO Poslovenil Oton Župančič OOOOOOOOOO 101 OOOO

Edevart ga ni mogel izpodnesti z ного. »Štaccunška podgana!« je pihal kovač. »Tako, s ključem tolčeš,« mu je zakričal Edevart, »potlej te naj hudič vzame!« S temi besedami je sunil kovača v život: naj zadene, kamor zadene! Sicer ga ni nevarno poškodoval, in ko je Edevart vdrugo sunil, ga je prijel kovač bliskoma za ного in ga zvrnil na tla.

Ko se je pobral, je bil kovač spet na begu in že daleč proč. Edevart ni stekel takoj za njim, zadržalo ga je, ker se je odprlo neko okno in je vprašal moški glas: »Ali si se hudo pobil?«

»Ne.«

»Na licu imaš kri.«

»Tolkel je s ključem.«

»Da, to je bil kovač. Zmeraj tolče s ključem.«

»Zakaj je pa tako bežal?« je vprašal Edevart.

»Tega ne vem.«

Kovača je bilo zdaj komaj še videti, in mi bo odtrgal listnico in zbežal. Kakšen greh in kakšna hudobija zoper starega Papsta! Tukaj ležim, lahko plane name in me zaduši, prestrašim se in si ne upam zakričati, strašno je, zadavil me bo. Denar, bo rekel, listnico! Potrkam na posteljo v znamenje ponižnosti in da me je strah, zaslišim nekoga na veži — tegale tu!«

»Mene?« vzklikne zopet Teodor. »Ali ste me videli?«

»Tiho! Po vsej sili hoče kupiti uro, jaz sem ves iz sebe in pravim: če si se polakomil mojega denarja, ti povem, da je v skrinji. Ne, pod zglavjem, zakliče tisti z veže. Kaj torej nista bila dva?«

»Jaz sem prišel in obračunal,« je rekel Teodor —

»Da, in si videl, da sem nazadnje porinil listnico pod zglavje. Molči!«

»Ne, prišel sem davno pred kovačem in odšel, ko sva obračunala. Ali nisem pravilno obračunal?«

»Samo uro da hoče kupiti, jaz se zbojim za svoje življenje in pomolim in potrkam na posteljo. V skrinji, pravim, v skrinji na tleh! Rekel bo, daj sem ključ! Jaz pa tvegam in rečem; Poglej v skrinjo! Pod zglavjem, zakliče spet nekdo z veže. Strašen trenutek, to je smrt, dva morilca. Potlej pa kakor da nekaj sliši, posluša in se prestraši. Hiti! se oglasi z veže. In res, zdaj skoči k vratom. Da in ti, moj ljubi prijatelj, si bil zraven, bil si, bil!«

Teodor: »Največja laž na svetu! Ali ste me videli, vas vprašam! Prišel sem in obračunal za osem ur, katere sem prodal, in mar nisem pošteno obračunal? Zdaj hočem vedeti, ali imate obračunu kaj prigovarjati.« Edevart je opustil zasledovanje. Kaj mu je bil sploh ta možak mar, zakaj ne bi smel teči po cesti? Edevart se je vrnil po isti poti, po kateri je prišel, zbit in poklapan. Nekako pri svojem izhodišču se je nameril še enkrat na Teodorja, stal je s starim Papstom, in Papst ga je držal za komolec. Bil je silno razburjen.

»Ha — čeden človek!« je kriknil jud z hotela sta me oropati in ubiti, tukaj je eden urami. »Edevart, pojdi sem, napadla sta me,«

Edevart je pogledal od enega na drugega in vprašal Teodorja: »Ti si napadel Papsta?«

»Jaz?« je vzkliknil Teodor nedolžno. »Toliko kot ti.«

»Je, bil je zraven, ali tisti je zbežal. Legel sem spat, pa pride možak, poznam ga, črn je v obraz, črna brada, črna polt, strašen, Papst pozna vse — kovač je. Kaj hoče? Uro bi kupil. Ne, ne, sem že legel, jutri! Ne, še nocoj, prav zdaj, češ da mora odpotovati. Strah me prime, in razumem vse skupaj, zunaj na veži je še nekdo, dva sta pri tem, nekaj bo kupil, in kadar bom spravljal denar,«

»Obračun — obračun —« je rekel Papst. »Bil si z njim.«

»Ali sem mogel biti z njim, ko je pa prišel kovač dolgo za menoj?«

Edevart: »Kako veš, da je prišel kovač dolgo za teboj?«

Hoho, da,« je rekel Papst, »kako veš to?«

»Kako to vem? ...« Teodorju preblisne iskra bistro glavo, in odgovori: »Saj sem srečal kovača daleč doli na cesti, ko sem se vračal od obračuna, in nemara je šel takrat sem k Papstu. Tega ne vem.«

»Zakaj si se prav tukaj ustavil? Kaj si bil še enkrat pri Papstu?«

»Ne, kar tako sem se potikal po cesti.« Jaz sem se oblekel in šel doli, pa je stal tukaj,« je rekel Papst. »O, zraven je bil, zdaj se je vrnil, da bi videl, kako se je izteklo. Pomagaj mi, Edevart!«

Poravnajte naročnino!

Kaj je mogel Edevart storiti! Vse to ni bilo nič takega, Papst ni izgubil denarja in se je le na smrt prestrašil; toda zgodba je bila gotovo resnična: kovač je utekel, Edevart sam ga je dohitel in se z njim rval. Lej, lej, ko je šlo zares, se je kovač sam preplašil in se hotel oddaljiti od torišča, ni bil pravi tat, nemara je prvič krenil na tako pot, na stokmarkenskem trgu ni bilo velikih tatov, samo božji otroci, vajenčki, ki so se takoj prestrašili in zbežali. Avgust je znal pripovedovati o tateh in razbojnikih; kadar bo slišal o nocojšnjem kovačevem begu, se bo smejal.

(Dalje)

— Kej rečeš, Mihec, vselih more dosti koštati an tašen državniški obisk?

— Kepej de košta. Vsak državni obisk košta. Zatu k kadar gre an precednik kam po sveti, ne gre miga sam. Ž njim gre zmiram še an kep ledi: tisti, ke ga varjejo, kamarjera, tista ke prevaja, pole tajnik, an par ministrov jn pole ana gruča vseh sort žurnalistov od televizjona, od časnikov jn vse sorte. Pole je treba premislet, de uani niso plačani po sindikalni tarifi, ma dosti več. Zraven je treba prračunat še trasfero, nadure, riščo, potne stroške, razliko u valuti jn najbrž še marsikej.

— Ma zdej, ke je pršu Carter, je blo še dosti hujše. Zatu ke tle, ke jemamo te rdeče brigade, je še dosti bol nevarno. So povedali, da so mobilizirali deset taužent policajev jn de je Rim zgledau, koker de ga je okupirala vojska. De so bli na vseh kantonah taljanski al pej amerikanski policaji, de so kašne ceste neško zaprli, de ni mogu nobeden pasat, da se je Carter vozu okuli samo u oklop-

nem avti jn okuli an oblak policajev na moterjeh jn še taku se je narveč vozu po lufti sez helikopterjem. Samo kolko benzine so ponuceli!

— Ja, če računaš, de so vsi ti ledje plačani jn de jemajo šikuracjon za penzjon jn za bolezen, si lahko misleš, de je šlo dnarja. Jn pole tolko ledi tudi dosti pojej. Jn tisti banketi ne grejo z njuh garšta ma gre na račun raprezentance, ke je spet posebna kasa. E, tu niso špasi.

— Se zna, de niso. Ma meni se vselih dopade ta precednik, ke taku skrbi za svoje zdravje. So povedali, de je zvečer še tekatu okuli po parki u Kvirinali, dokler ni naredu deset kilometrov. Se vide, de skrbi za svojo kondicjo.

— Ja, uan se drži tistga latinskega mensana in korpore sano. Ma lahko se zgodi, de korpore je u redi jn mens pej zaostaja. Vidi ke že kadar je šou z Vašingtona je gladko pozabu na dva važna ministra, ke bosta potrebna pr teh konferencah. Čeglih je jemu svoj aroplan, jeh ni povabu, de be šla ž njim. Sta se prou ofendirala jn taku sta šla z drugem aroplanam. Si misleš!

— E, uan ga polome vsako tolko. Pravejo de je reku tudi, de uan bo zmeram varvau suverenost in varnost Jugoslavije. Se misleš, de be se Jugoslovani zanašali, de jeh bo Carter varvau? Pej sej so vre rekli, de uani ne nucajo, de jeh nobeden varje, de se znajo varvat sami. Se ravnaajo po tistem srbskem pregovori, ke prave: »Uzdaj se u sebe i svoje kljuse.«

— Pej sej bojð drugo leto u Ameriki volili precednika! Jn če bo zvoljen kašen drugi, kej bo pole Carter varvau? Ma zdej mi je nekej padlo u glavo: kej če ni vse tu rajžanje jn obljube samo ana fina propaganda za precedniške volitve?

— E, Mihec, vselih si bol pometen, ku bi človek reku.